Tilbake til Innhold

Konspirasjonsteorier og sunn samfunnskritisk sans – hvor går grensen?

Av David Storøy

Foto: unsplash.com

Jeg har observert i en del år at det florerer konspirasjonsteorier, spesielt i alternative kretser og vil forklare hvorfor det ikke er sunt. Det gir heller ikke et harmonisk, rolig og godt liv å gå i de baner hvor man har mistet tilliten til det ytre liv og skylder på krefter, som er spekulative eller fantasifulle.

Det er også tegn på manglende forståelse av å se på universet som intelligent skapelse. Og at vi ikke har tillit til at universet vil gi oss det vi trenger for å lære og har manglende kunnskap om universets årsak. (skapelse/ manifestasjonen/ makrokosmos).
Det er også manglende ydmykhet overfor det som skjer i livet og med oss selv. Å se ting i svart/hvitt eller demonisere verden er heller ikke sunt for kropp og sinn. Det tærer på å ha en slik holdning, og man blir veldig ensidig enkel i måten å forholde seg til ting i verden. En vil jo miste den virkelige essensen i kunnskapen om universets årsak og det å leve virkelig i harmoni med seg selv på indre plan og med omgivelsene på det ytre planet.

Å se på (forstå) verden som en intelligent orden er en god medisin mot det å falle inn i klørne av konspirasjoner, som man ser i ulike youtube-videoer og nettsider.

Definisjon av konspirasjonsteori:

> *Konspirasjonsteori er en forklaringsmodell som går ut på at ting som er galt i verden skyldes at mektige grupper i hemmelighet sammensverger seg for å fremme sin egen, skjulte agenda.*

Her nevner jeg noen hovedgrunner til hvorfor det er lite konstruktivt å være åpen for en del konspirasjonsteorier i seg selv, og det gjør at en ikke lever i harmoni hva som er:

1. Alle problemer relatert til menneskelig utvikling stammer fra ens projeksjoner

Alle vanskelige problemer, som med vår manglende evne til; å takle vårt begjær effektivt, velge passende handlinger, takle handlingens resultater, relatere til mennesker, håndtere endringer, frigjøre oss fra det

Hovedproblemet er at vi ikke vet vår sanne natur, og at vi ser på oss selv som begrensete individer.

som holder igjen fra fortidens problemer, har en enkel kilde, og det er vår subjektivitet. Vi mangler objektivitet i å tolke hendelser som skjer. Livet vårt blir komplekst og tungt når man er for subjektiv i å tolke livets hendelser.

Hovedproblemet er at vi ikke vet vår sanne natur, og at vi ser på oss selv som begrensete individer. Denne feilaktige visjonen som forutsetningen for alle våre transaksjoner i verdenen, gjør at vi ikke totalt kan fjerne sansen av at jeg ikke er god nok, jeg har ikke oppnådd nok og at jeg er mislykket. Disse grunnleggende konklusjoner øker videre antallet av følelsesmessige problemer, som leder til sorg, sinne, sjalusi og hat. Presset av disse følelsene kan være så sterk at det forvrenger vår visjon i den grad at det leder til atferd og handlinger, som er uetiske, egoistiske og kortsynte. Senere må vi møte konsekvensene av disse upassende handlinger.

Å elske alt det stygge - skyggesidene i oss selv og verden

- Ubetinget Kjærlighet til vår essens og natur. Det er ikke noe galt med den personen du er - aksepter alt ved deg positivt og negativt.

Disse uvelkomne episodene forverrer vår følelse av skuffelse, som leder til sorg, hat og sjalusi. Syklusen fortsetter, og hver forvrengning blir styrket med videre feilaktig atferd og respons, som gjør at vi forsterker vår subjektivitet.

Disse upassende holdninger sprer seg videre til våre meninger om verdenen og mennesker generelt sett. Vi konkluderer med at verdenen er urettferdig, farlig eller kaotisk. Mennesker er ikke til å stole på. De er slemme og uetiske. (Her kan man også lett gå seg vill og la seg friste av konspirasjonsteorier.)

Med et slik grunnleggende trossystem blir livet selvfølgelig elendig, og vi gjør desperate forsøk til å finne glimt av glede og oppdagelse av varig frihet.

Bhagavad Gita utfolder en helt annen visjon. Den stiller spørsmål ved konklusjonene om at jeg er begrenset, som former grunnlaget av vår følelse av utilstrekkelighet. Den viser oss gjennom en høyt utviklet analyse, at «Jeg faktisk er grenseløs bevissthet».

Denne korrigeringen av den grunnleggende feilen er absolutt essensiell hvis vi skal korrigere våre misoppfattelser og villedete atferd.

Faktum er at hele verden er designet på en slik måte at vi er ledet til grenseløshet hvis vi analyserer våre liv og problemer på en passende måte. Så lenge den grunnleggende feilen ikke er identifisert og korrigert, kan vi ikke finne fullstendig tilfredsstillelse.

2. Verden er perfekt som den er

Å elske alt det stygge - skyggesidene i oss selv og verden - Ubetinget Kjærlighet til vår essens og natur. Det er ikke noe galt med den personen du er - aksepter alt ved deg positivt og negativt.

Det er ikke du som har skapt det. Vær takknemlig for det du tar imot som gave - uansett hva det er i forbindelse med handling. Du er perfekt som du er - verden er perfekt som

det er. Ingenting å endre på. Akseptere det – enten du liker eller ikke liker det.

Når vi elsker alt det stygge i oss - det negative og alle skyggesider er også deg selv, så aksepterer vi fullt ut at vi er den vi er. Vi er modne og objektive. Klare til å lytte til mer kunnskap om hvem vi er og hvordan vi takler og tolker livets handlinger. Det er uhyre vanskelig å elske det stygge i oss - det som vi undertrykker eller ikke ønsker å vise. Det er fullt forståelig.

Når vi aksepterer hvem vi er – med alle vår sider, så er det ikke mer å gjøre. Da gjenstår hvordan holdningen til livet og dets opplevelser er. Hvordan vi responderer på alle livets utfordringer gjennom vårt kropp - sinn verktøy. Vi går igjennom følelsesmessig transformasjon og personlig vekst uavhengig om vi tror på det eller ikke.

En kan lett demonisere verden, og si at det er noe galt med verden. Men den er perfekt som den er, og det å akseptere at Donald Trump er den han er, er ikke lett.

Å demonisere verden er lett når man skylder på regjeringen, samfunnet, mennesker med makt, og man lager fantasier om konspirasjoner som florerer på nettet. Det er ikke lett å elske sine skyggesider og det får en jo se til gagns når en observerer Donald Trump og andre i media.

Men hva med dine skyggesider? Elsker du dem for det de er? Alt skjer jo i sinnet vårt, og det er egentlig ikke noe "utenfor" oss.

Jeg har stor sans for måten David Lynch viser oss vakre og stygge sider i sine filmer og i tv-serien Twin Peaks, ikke minst. Det er genialt og brilliant laget. Så mye subtile elementer i hvert bilde og hendelse.

Selvets natur, bevissthet er parama prema svarupa.

Parama betyr grenseløs, *svarupa* betyr natur og *prema* er kjærligheten som gjør kjærlighet mulig. Det er naturen av bevissthet. I dens tilstedeværelse blir spirituell kjærlighet til. Imidlertid, spirituell kjærlighet, uansett hvor ren den er, er dualistisk, en transaksjon mellom et subjekt og et objekt, kjærlighetsfølelse, for eksempel. Når jeg vet at jeg er bevissthet, er *Jeg prema*, *grenseløs kjærlighet*.

Denne kjærligheten er kunnskap fordi bevissthet er intelligent. Prema er bare kjent når handleren har blitt gitt avkall på av selvkunnskap. Med andre ord at vår identitet ikke er vårt kropp/sinn verktøy. Vi er ikke våre

David Storøy er en Selvgransker, Bevissthetsviter og Vedantaveileder.

Han er opptatt av grundig gransking av virkelighetens natur gjennom selvkunnskap og bevissthetsvitenskap, som fjerner feilaktige oppfatninger om hvem vi er.

Han har vært en sannhetssøker i hele sitt voksne liv helt til Advaita Vedanta kom inn i livet hans i slutten av 2014. Han brenner for helse, velvære og frigjøring. India har betydd mye for hans spirituelle utvikling og visdom gjennom mange år.
www.bevissthetsvitenskap.com

tanker, følelser og kropp. Det inkluderer den som handler: Nyter, erfarer, tenker, føler, ser, drømmer, sover m.m. Vi er det ikke-erfarende vitnet, som gjennomtrenger alt i verdenen og universet. Det er ubetinget, grenseløs og ikke-dualistisk kjærlighet.

Hva er det siste trinnet av ikke-dualistisk kjærlighet? Det forklarer at for å realisere ikke-dualistisk kjærlighet, som er den høyeste form av kjærlighet, må en omfavne og akseptere de stygge og smertefulle delene av livet.

Denne høyeste form av Kjærlighet som er varig, ugradert, ikke-erfaringsbasert og min selve natur, kan bare bli oppdaget eller krevd gjennom et passende kunnskapsmiddel. Dette passende kunnskapsmiddel er ikke-dualistisk tradisjonell *Advaita Vedanta*.

Kommentarer

Misbruk av energi er vanlig i verdenen på mange mulige måter. En av dem er å være for mye opptatt av konspirasjonsteorier. Det er mye i livet man ikke har kontroll over, og her bruker man energi, som kunne ha blitt brukt til andre ting, som hadde vært mer nyttig for kropp og sinn.

Å bruke og mestre energi går hånd i hånd. Å bruke mer energi på det vi kan kontrollere, og her har vi fri vilje til å møte det med passende holdning der vi er i livet. Å endre på det vi kan. Å bli mer objektive og ikke ta noe for gitt er jo absolutt ting å tenke på.

Ansvarlighet og å eie sine egne projeksjoner er fraværende når man er opptatt av konspirasjonsteorier. Å se på sine egne mørke og negative sider er ikke lett, og man kan lett klandre noe der ute og se på ting som

absolutisme: Å se alt som svart-hvitt i verden og ha en tendens til å demonisere den. Og ikke sette pris på mangfoldighet, som gjør at han/ hun prøver å finne årsak for alle problemer i verden: Regjeringen, økonomien, sukker, religion, innvandring og konspirasjoner. Den personen trenger en skurk.

Jeg er selvfølgelig en tilhenger av sunn kritisk sans i forbindelse med det som skjer i samfunnet, verden og hva regjeringen foretar seg. Og at det er sunt å være kritisk til ulike emner som 5G nett, vindkraft, vaksiner, Korona (COVID19) m.m. Men ikke at man demoniserer disse tingene og begynner å gå en konspiratorisk vei. Da har man mistet all troverdighet og ser ting svart/ hvitt i en verden som er full av nyanser og variabler.

Det er så mye vi ikke har kontroll over, hvorfor ting skjer og skal utspille seg. Vi har ikke all-kunnskap, all-kraft og all-intelligens.

Det er upersonlige krefter her som har den rollen, og ting spilles ut som de skal. Vi kan påvirke der vi har muligheter til å gjøre det og engasjere oss naturlig der vi kan.

Dess mer kunnskap man har om denne upersonlige intelligente ordenen/ skapelsen, som er i sving, dess mindre konspiratorisk vil man også være.

Da vil man lettere forstå sammenhenger og ha det store bildet. En går ikke i disse konspiratoriske fellene, som man ser spesielt tendenser til i noen i de alternative og spirituelle kretsene verden over.

Å se verden, som den virkelig er, krever noe av oss. Ondskap i verden skyldes ignoranse om hvem vi er og virkelighetens natur.

Ondskap, negative energier og destruktivitet er en del av det å leve i dualitet, som vi gjør. Hvordan vi møter dem på det personlige planet viser også oss hvordan vi har jobbet med dem. Det avslører jo en del.

Verden er perfekt som den er og kan ikke være noe annet enn den er. Vi kan gjerne ønske noe annet, men det handler om å møte

Det er så mye vi ikke har kontroll over, hvorfor ting skjer og skal utspille seg.

Vi har ikke all-kunnskap, all-kraft og all-intelligens. Det er upersonlige krefter her som har den rollen, og ting spilles ut som de skal.

Vi kan påvirke der vi har muligheter til å gjøre det og engasjere oss naturlig der vi kan.

Tilbake til Innhold

Hvorfor ikke ta mer ansvar i egne indre ting og se på sitt eget mørke og negative sider?

Å heller bearbeide disse bedre og mer fornuftig enn å skylde på noe der ute?

det som er og verden som den er. Å integrere *Vedanta* og kunnskapen om *Det Totale Sinnet* (Intelligent orden) i livet vil føre til at man blir mer objektiv og ikke lar konspirasjonsteorier ta overhånd.

Det er mye subjektivitet og lite troverdig kunnskap om det som florer om konspirasjoner på nettet. Jeg sier ikke at det ikke forekommer konspirasjoner i verden. Edward Snowden og overvåkingssystemer er reelt og kanskje JFK-mordet var konspiratorisk. Hvem vet?

Det er alltid mennesker med makt og en del penger, som ønsker seg mer og klarer å manipulere seg til mer makt og penger. Men det er mening bak der vi er i livene våre og å bruke energi på det vi ikke har kontroll over, er fåfengt.

Hvorfor ikke ta mer ansvar i egne indre ting og se på sitt eget mørke og negative sider?

Å heller bearbeide disse bedre og mer fornuftig enn å skylde på noe der ute?

Ansvarlighet krever en viss modenhet i oss. Folk som er opptatt av selvutvikling, Vedanta, Karma Yoga, Yogaretninger, sjamanisme m.m. burde naturlig nok ikke se verden som svart-hvitt eller ha behov for å demonisere den. Det er bortkastet energi, fordi man viser en sånn manglende modenhet og evne til å bearbeide sitt eget mørke. Det er jo ganske åpenbart.

Å tenke selv er vel og bra, og det er viktig å gjøre det. Og sunn skepsis og kritisk sans er viktig å ha, men å miste dømmekraften og evnen til diskriminasjon om hva som er sunn fornuft eller ikke er ikke konstruktivt.

Å tro at det å ha sansen for konspirasjoner er å være samfunnskritisk, er jo helt bak mål, for å si det på fotballspråket. Men nå har man fri vilje til å møte det en skal i verden. En får lov til å møte det som er på sin egen måte.

Det er viktig at også noen kommer frem og sier sin mening om konspirasjonsteorier, og at det for det meste er lite sunn kritisk sans i dem. Det finnes unntak, som nevnt tidligere. ●